

det sista innan avgång, så Lars höll på att inte komma med linje 3. En gul Irisbuss rusade sedan genom gatorna i centrum. En blå "magnus" av samma modell som i Göteborg satt vid rutan, men ingen sågs använda den, utan lade växel i en bössa (det där Amerikanska igen), eller visade upp något papperskor**8**

Trafiken på vägen var hård, och bilarna påtagligt exklusiva, särskilt många dyra jeepar. Trottoarerna var ofta av betongplattor, som i USA. Influenserna är tydliga. Även brandposter stod här och var, med text om en Amerikansk tillverkare. Övergångsställena hade två vita parallella streck istället för zebra. **6**

valutaväxling! 1000 SEK omvandlades till 16 446 IKR. Det var ju bra att ha gjort, även fast det sades på båten att kreditkort går överallt. Snart sågs strandpromenaden, som ändå var tänkt att följas från centrum, för att få några bilder. Nu kom ju Lars från det hållet i alla fall. Linje 5 gick också nära, men biljett **4**

Kaj och Uffe åkte tidigt, för sin utflykt till Gullfoss. Frukost åt Lars själv i Lido, med en vacker utsikt mot Esja (851 m). Då det inte var riktigt bekant var båten hade hamnat, så avvaktade Lars utan brådska. Av ren princip växldes 200 SEK till 11.30 i Euro, även fast Lars nog tänkte gå in till centrum. **2**

5 JUNI. 2012

DEL 6072 DAGS-NYTT TISDAG

linjer. –Men varför ha buss varje halvtimma från stan som matar – var är spårtrafiken? Möjligen var det en entusiast som tog kort på bussarna. Ett jönsbyte verkade lovande. Lars gick av i Fell, och såg på utsikterna och miljonprogramshusen. Flera sopbilar cirkulerade runt kvarteren samtidigt, vilket gav **10**

Strategin att genskjuta blev inte så lyckad. En tur in i kvarteren gick 18 till mötes. Ett konditori kallade sig "Copenhagen", och luktade på långt håll som ett riktigt danskt konditori. Ännu en Irisbuss åktes till Grafarholt, ett relativt nytt område. Ännu ett nytt område under byggnad sågs därifrån - halvfärdigt **12**

Linje 26 åktes vidare i en minibus, via Úfarsbraut (det påbörjade området som sågs på håll förut), och till Spöngin. Ett bostadskomplex påminde osökt om Rubiks kub, med samma färger. Från en hållplats inne i området togs linje 6 med en Omnicity. Föraren körde som en biltjuv, vilket de flesta **14**

På bensinstationen "Olis" köptes några godisbitar för 733 kr, så 1033 gavs, med 200 i växel. Lakritsremmar åts i väntan på linje 5, och ett SMS sändes till Ola. På återvägen lämnades linje 5 vid Sunðagardar, och promenad vidtog sista biten till hamnen. Eimskip verkade ha sitt kontor bredvid. **16**

Just vid utläggningen kom Uffe och Kaj. Reykjavíks siluett beundrades under färden ut till havs. Vinden slet i vågkammarna, och kylde bra. I glasarkaden satt Kaj och löste korsord med de tre andra damerna (från Göteborg) vid middagsbordet. Snart anslöt även Uffe och Ulla. Snaefellsjökull passerades ikväll **18**

Hilðarvegur togs till "fotkullarna". Ett misstänkt vattentorn var nog bara ett elhus, men en reservoar i marken sågs längre bort, liksom ett vitt torn. En slinga fortsattes i en liten granskog, och flera Svenska möttes, liksom överallt i centrum. Drygt 300 passagerare märks i en så liten stad. Höger fotled var öm av **8**

kikades in på. Kvarteren ut mot sydostudden sågs, och en sexig brevbärerska gick på Tangagata (fast hon hade inte det). Bakgårdarna på Fjarðarstraeti hade en del klotter, och t.o.m. en upplagd fiskebåt hade flera taggar. Vinden var svinkall, och det kändes mer som en marsdag hemmavid. **6**

Lars gick då upp en våning till Lido, med självservering, för sitt kaffe, med en bulle. Sedan hämtades halsduk, mössa, och vantar, för en tur på stan, som inte väntads bli lång. 3 000 invånare är inte mycket. Å andra sidan visade det sig vara endast stan, medan samhällen bara några kilometer bort kan vara en **4**

Imorse uppdaterade Lars hemsidan genom Siminn - Televerkets Isländska partner. Det fungerade bättre än satellituppkopplingen. Samtidigt lades januari-juni till i menylistan på Dags-Nytt för 2007. Idag besökte Arion Tsafjörður i nordvästra Island. Kaj och Uffe försvann tidigt på sin utflyktsresa. **2**

6 JUNI. 2012

DEL 6073 DAGS-NYTT ONSDAG

lika bra därifrån. Så är det ju med extremt öppna landskap. Det var riktig köbildning av stadsjeepar mellan de båda stadsdelarna (3-4 km emellan). Dessa ingick i alla fall i samma stad, och med egen flygplats och allt. Ett så rikt land har extremt välutvecklade samhällen. Efter att ha vänt, så bullrade vinden **10**

På Hafnarstraeti gick Lars på Bakarans Kaffihus. En Hunangsbolla med kaffe gick på ca 30 kr (600). Loreen spelades på radion. Utanför stöttes sedan Kaj på, tillbaka från sin utfärd, som hade gått i en vägtunnel till nästa dal. Lars gick sedan själv Norðurvegur, och åter genom en liten park, Aðdalstraeti. **12**

Idag var det inte många plusgrader, hård vind, mest mulet, några solglimtar, men lite snöflingor ett tag. I dag gick Lars 16 352 steg. I e.m. spelade guiden Åsa Harald nationalsången på sin fiol i baren. Ikväll hann middagen knappt börja innan Arion var ute på öppet hav, med en ruskig sjögång. Trots att **14**

röttjut välte mot Uffe, och färgade duken röd. Lars höll sig krampaktigt i bordet, som är fastskruvat. Illamåendet hölls stånget idag, och både förrätt, huvudrätt och dessert, tillsammans med en stout (kallas de väl), gick ned och behölls. Svenska flaggan satt på väggen. Två födelsedagar firades av besättningen. **16**

				
<p>Idag är det Danmarks nationaldag! Idag var det huvudsakligen sol, men även stora partier av moln. Vinden var ganska hård, och nordostlig. Emellanåt var det varmt som en sommardag, men sedan perioder av bitande och förlamande kyla. Imorse gick Lars upp vid 8-tiden, och duschade och tvättade håret.</p>	<p>Just vid 9 gav sig Lars av. Det var inga problem att lämna hamnområdet. En kur passerades för att komma genom staketet, men det var bara Lars som ställde frågor; om det fanns någon mer grind, och att man kunde gå till fots. Ett par hundra meter bort fanns – kors i staket! – en stor souvenirbutik med</p>	<p>kanske inte kunde köpas ombord? Några pauser gjordes för att se på utsikten, och bekanta sig med de isländska pengarna: en 5000-sedel, resten 1000 kronors, och så en hög mynt i valörerna 100, 10 och 1 (ca 5 öre!). Telefonen startades, och här gick det: SMS kom från Ola, som saft det blåsigt och kallt hemmavid.</p>	<p>Med tanke på det hejdlösa bilresandet, så är islänningarna inte längre vikingar, utan snarare riktiga veklingar. Nyrika veklingar. Bakom ett hörn dök bussterminalen Hlemmur upp, och ett dagskort för zon 1 (i princip hela regionen) köptes för 800 kr (d.v.s. ca 40 kr) i en biljettkiosk. Jönsarna tryckte in i</p>	<p>En automatisk röst ropade "Nästa stopp är:", medan resten lät som allt annat än Svenska. Efter ett varv i stan passerades inrikesflygplatsen, sjukhuset, och sedan bar det ut på en till synes överdimensionerad 8-filig motorväg (i en stad med 200.000 invånare!). Vid bytespunkten Mjódd anslöt flera lokala</p>
<p>15 kr veckan, v 23</p>				
<p>Rita de snöklädda fjällen runt Reykjavik</p> <p>BILD Reykjavik 19</p> 	<p>I nämnda souvenirbutik köptes en mugg av samma dam som vid växlingen (1895 kr). På kajen påträffades Ulla från middagsbordet. Lars var rätt tidigt ombord (ca 16.40), medan avgången inte var förrän 18 (sista ombordstigning 30 minuter före). Läsning gjordes i lä i en däckstol i värmande sol.</p>	<p>Islänningar verkar ha gjort till en sport. I busstaket satt en ljuspanel med Leid 6, nästa hållplats, och Stanser (vid behov). Vid en mindre lockande bytespunkt på ömse sidor motorvägen vid Ártún togs linje 19 från en underfart. Nu var det en annan modell av Irisbuss. I området Snólingaholt gick Lars av ett slag.</p>	<p>Inte mindre än sex stora vattentorn låg i grupp på en höjd. Snöklädda fjäll låg i halvcirkel runt Reykjavik. Vid hållplatserna finns bra information med stolptider i en TL-kasset (utvecklad på 70-talet av KNM tillsammans med Göteborgs Spårvägar). På håll sågs Hús med hus, och lupiner på ängarna.</p>	<p>ett effektivt intryck. Nästa tur gick men en annan buss, men samma jöns, som dock inte verkade känna igen Lars. Dock gick en dagisklass på samtidigt. När Lars, och flera andra, skulle gå av vid Skeifan, höll jönsen för andra gången på att missa en hållplats med avstigande. Åt andra hållet hade de flesta bussarna gått.</p>
				
<p>I går gick Lars 21 222 steg. Angående anlöpet i Reykjavik igår, så var det strejk för fiskebåtar som orsakade att Arion fick lägga till i en yttre hamn, och alltså inte beroende på en omlagd tidsplan. Det kan nämnas att en tredje nyckel till hytten ordnats vid detta laget. Idag är det Sveriges nationaldag.</p>	<p>Imorse gick Lars till restaurangen för frukost, vilket var dumt. Först vill de gärna placera de mest omaka folk tillsammans vid ett bord, och i detta fall var de just klara. Man åter alltså ändå inte tillsammans. När Lars hämtade mer, försvann det gamla, inklusive besticken. Kaffe frågades om just vid sista tuggan...</p>	<p>egen kommun. Då kommer ju saken i ett annat läge, mot Sverige, där en kommun kan innefatta orter även åtskilliga mil bort. Från tillläggsplatsen Sundabakki fortsattes Åsgeirsgata till andra änden, som först såg ut att hänga ihop med "land". Här låg istället fiskebåtar. Turistinformationen på Pollgata</p>	<p>Bergen runt stan hade snölegor en bit upp. Dock var det påtagligt torrt, liksom i Reykjavik under gårdagen. Gräset frodades, liksom lupinerna, och tulpaner blommade i planteringar. Strax intill en del av stans miljonprogram vid Pumlungsgatan sågs en hållplats för lokalbussar 4-5 gånger per dag. Króksbrekka och</p>	<p>att parera vågorna på fartyget, så lite lugn anbefalldes. Lite lä hittades till slut i skogen, med vy över centrum och Skutulsfjörður (viken där stan ligger). Boken hade gjort sig bra, men var inte med. Via Seljalandsvegur och Skutulsfjarðarbraut fortsattes nästan till Skeidi. Holtahverfi hägrade, men sågs ju</p>
<p>15 kr veckan, v 23</p>				
<p>Rita när Åsa spelade nationalsången</p> <p>BILD Isafjörður 17</p> 	<p>Föregående Dags-Nytt. Nästa Dags-Nytt (tidigast 9-10 juni). Alternativt startsidan igen.</p>	<p>våghöjden nog inte översteg 1,2 m, så hävde sig båten kanske 3-4 m. Det måste alltså uttalas en allvarlig varning för de som ämnar åka med fartyget, och inte är exceptionellt sjövana: båten går mycket illa i även relativt lugn sjögång. Under måltiden kasade besticken bort och fram på bordet, och en flaska</p>	<p>Mjórsund, Sindragata, och så dök Kaj upp igen, för gemensam ombordstigning. Ingen kontroll gjordes på Kajen, vare sig vid av eller påstigning. Däremot dras alltid passagerar-ID-kortets magnetremsa av en däcksmän. Utfarten genom fjorden var en skönhetsupplevelse. Molnen svepte in halva bergen.</p>	<p>i öronen som en Scania 111 på fullgas. Stakkanes, Vallartún, och åter Seljalandsvegur ledde till ett annat område med stora hus. Många flickor i varselvästar grävde i planteringarna, vilka verkade omhuldade i detta karga landskap. Mittföru sjukhuset satt Lars en kort stund i en mycket liten stadspark.</p>